

примордіальних, первинних, та вторинних ранніх. Виразно збільшена чисельність розвинутих тічкових жовтих тіл. В той же час, залишалася помітною атрезія фолікулів (в основному на пізніх стадіях), хоча і дещо меншою ніж у негативного контролю.

Висновок. Введення фармацевтичної композиції 11-ти місячним пренатально стресованим нащадкам призводить до поліпшення функціонального стану яєчників, а саме відновлення резерву фолікулогенезу, зменшення виразності процесу атрезії фолікулів, що сприяє збільшенню кількості фолікулів з повноцінним оогенезом.

ЗМІЩЕННЯ СИЧУГА У ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Гребеник Н.П., к. вет. н., доцент

Гребеник В.В., здобувач вищої освіти ОП «Ветеринарна медицина»

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

Сичуг (abomasum) – це справжній (четвертий) шлунок корови, розташований на дні черевної порожнини праворуч, під книшкою (omasum). Рубець (rumen) і сітка (reticulum) знаходяться вище і лівіше від сичуга.

Зміщення сичуга призводять до економічних втрат у молочному стаді через витрати на лікування, передчасне вибракування та зниження продуктивності. Цей стан спостерігається в основному у молочних корів у перші 3-4 тижні після отелення, і його частота може бути знижена за рахунок гарного догляду за тваринами протягом тижня до та після отелення.

Зміщення сичуга вліво складає 80-90% всіх зміщень. Воно відбувається, коли сичуг зміщується вліво від свого нормального положення, опиняючись затиснутим між рубцем і лівою черевною стінкою. Розтягнення призводить до звуження входу та виходу із сичуга, і він наповнюється газом. У разі зміщення вправо сичуг зміщується вгору правою черевною стінкою і виявляється затисненим над книшкою. Це також призводить до звуження відтоку з сичуга та накопичення рідини та газу.

Однак, крім зміщення сичуга вправо, він також може перекинутися, що призводить до більш серйозних клінічних ознак, спостерігається біль у животі, прискорене серцебиття та ознаки колік. Зміщення праворуч є більш серйозним захворюванням, ніж зміщення ліворуч і показники відновлення нижче.

Хоча точна причина зміщення сичуга невідома, зазвичай передбачається зв'язок між наповненням рубця та ємністю черевної порожнини. Було виявлено два основних фактори ризику зміщення черевної порожнини: 1) отелення: більшість випадків відбувається незабаром після отелення. Під час вагітності матка зміщує сичуг, тому після отелення сичуг повинен повернутися в нормальне положення, що збільшує ризик зміщення. Якщо споживання корму (особливо фуражу) знижується до або після отелення, зменшення наповнення може дозволити більше рухатися; 2) атонія сичуга: якщо сичуг перестає скорочуватися і перекачувати свій вміст (наприклад, через хворобу), відбудеться скупчення газу, і сичуг намагається зрушити вгору черевної порожнини.

У 90% випадків зміщення сичуга вліво виникають протягом перших чотирьох тижнів після отелення. Уражені тварини відмовляються від корму та впадають у депресію. Виробники часто помічають зниження апетиту та зменшення виробництва молока та поступовим схудненням тварини. Симптоми часто нагадують кетоз з кетонами в крові, молоці та сечі.

У тварин зі зміщенням вправо можуть виявлятися серйозніші ознаки, включаючи коліки, прискорене серцебиття, діарею, якщо відбувається перекинут, стан тварин може погіршуватися дуже швидко, виявляючись ознаками важкого шоку з холодними кінцівками, млявість.

Для того щоб поставити діагноз і відрізнити зміщення сичуга від кетозу, крім клінічних ознак необхідно провести додаткове обстеження. Якщо у тварини зміщення сичуга в право чи

ліво, варто якнайшвидше показати її лікарю ветеринарної медицини. Він прослухає черевну порожнину стетоскопом щодо наявності дзвінкого звуку, схожого на капання крана в сталеве відро. Клацаючий звук вказує на заповнений органу газом. Тому, швидка ідентифікація та лікування прискорять одужання і зведуть до мінімуму втрату молочної продуктивності.

Лікування сичуга може бути як консервативним, так і хірургічним. Консервативне лікування зміщення сичуга включає 24-48 годинну голодну дієту. У разі зміщення сичуга вліво проводять перекочування корови.

Перекочування корови допомагає маніпулювати сичугом так, щоб він повернувся до нормального становища. Це може бути ефективно, якщо зроблено на ранній стадії, але приблизно в 50% випадків настає рецидив, і потрібне хірургічне лікування.

Існує ряд різних хірургічних методів корекції усунення сичуга, і обраний метод буде залежати від ветеринарного лікаря. Всі методи включають маніпуляції сичугом назад у правильне положення і подальше його зашивання.

Отже, можна зробити висновки, що перехідний період, який починається з пізнього сухостійного періоду і триває від 2 до 4 тижнів після отелення, є періодом основного ризику зміщення сичуга, і хоча більшість тварин добре реагують на лікування, кінцевою метою виробників це знизити ймовірність їх виникнення. Ліве зміщення сичуга найчастіше спостерігається в перший місяць після отелення, тому, дуже важливо, щоб корова протягом цього часу перебувала під належним контролем, забезпечивши хороше наповнення рубця тварин достатньою кількістю якісного корму.

ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ У ЛІМФАТИЧНИХ ВУЗЛАХ СОБАК ЗА КОРОНАВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ

Дишкант О.В.¹, к. вет. н., доцент

Радзиховський М.Л.¹, д. вет. н., професор

Сокульський І.М.², к. вет. н., доцент

Хрустальова С.В.¹, здобувач вищої освіти ОП «Ветеринарна медицина»

¹Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ

²Поліський Національний університет, м. Житомир

Собаківництво має велике значення для людини, тому що собак (менших друзів) використовують для охорони, в прикордонній службі для посилення охорони державного кордону, в збройних силах, для лікування людей, пошуку вибухових речовин наркотиків тощо [1]. Знання біології собак має велике теоретичне і функціонуюче прикладне значення. Розробка теорії біології собак дозволяє глибше дослідити морфологію і нервову діяльність, філогенез і породотворення, прикладну генетику та селекцію [2].

Стримуючим фактором розвитку собаківництва є інфекційні та інвазійні захворювання, серед яких значне місце займають коронавірусні інфекції. Останні становлять серйозну загрозу здоров'ю людини та тварин [3], спричиняючи захворювання органів шлунково кишкового тракту дихання, центральної нервової системи тощо [4].

Враховуючи, що при коронавірусних інфекціях спостерігається множинна патологія, досить актуальним є морфологічне вивчення структурної організації паренхіматозних органів у нормі та при патології [5]. Тому необхідність додаткових досліджень з метою уточнення, доповнення та узагальнення даних з патоморфології різних органів і тканин за інфекційних захворювань у собак, сучасні методи імунопрофілактики та лікування дозволяють значно знизити рівень захворювання та летальність інфекції.

Метою даної роботи було з'ясувати та охарактеризувати макро-та мікроскопічні зміни в лімфатичних вузлах собак, які загинули через коронавірусну інфекцію.